

Han, Hun, Dirch og Dario

Saga Studio

præsenterer den store danske farvefilm

Han, Hun, Dirch og Dario

Iscenesat af ANNE LISE REENBERG

Manuskript og sangtekster: BØRGE MÜLLER

Musik: SVEN GYLDMARK

Marianne Borg	GHITA NØRBY
Poul Borg	EBBE LANGBERG
Eigil	DIRCH PASSER
Mario	DARIO CAMPEOTTO
Dorte	GITTE HÆNNING
Jenny	BODIL STEEN
Laura Lublinski	HANNE BORCHSENIUS
Frederiksen	SIGRID HORNE-RASMUSSEN
professor Lublinski	EDOUARD MIELCHE
monsieur Baptiste	GABRIEL AXEL

ASBJØRN ANDERSEN, AXEL STRØBYE, INGER RAUF,
HELLE HALDING (Carmen), ELSE KORNERUP o. m. fl.

På ROSKILDE-RING medvirker formular-juniorkørerne:
Frits Møller, Hugo Plaun, Joerges Bagger, Bille Andersen,
Gunnar Henriksen, Steen Hansen og John Conradsen.

Produktionsledelse: Poul Bang – Kamera: Ole Lytken D.F.F.

Tone: Georg Jensen og Leon Sejbæk – Koreografi: Hans Brenaa

Regissør: Erik Larsen – Stills: Ib Lønvang

Dekorationer: Otto Lund og Helge Hansen

Scenemester: H. Gärtner – Klipping: Lizzie Weischenfeldt

Script-girl: Bente Haack – Make-up: Birthe Lyngsøe

Ghita Nørby's kostumer créeret af Mogens Eriksen
Pelsværk: A/S Aage Leidersdorff – Trøjer strikket i „Mackay“ sportsgarn
„Jaguar“ venligst udlånt af fa. E. Sommer.

Optaget i Eastman Color – Kopi: Johan Ankerstjerne A/S

Udlejning: TEATRENES FILMS-KONTOR A/S

„Hvorfor er han såd'n, ham jeg ka' li'?" synger *Gitte Hænnig* – og for den sags skyld kunne det samme siges af *Ghita Nørby* om hendes forsømmelige ægtefælle, *Ebbe Langberg*, der har stærke interesser uden for hjemmet, og hermed sigtes ikke alene til hans begejstring for sportsvogne og væddeløbskørsel, den kan trods alt forklares, for han er juniorchef i et stort automobilfirma, men snarere – som „antydte“ af en „god“ veninde – hans åbenbare glæde over mødet med en automobilsportspige i *Hanne Borchsenius'* veldrejede skikkelse.

I ledtog med den trofaste husalf, *Sigrid Horne-Rasmussen*, forlader den dybt sårede hustru i den grå morgendæmring hjemmet, og bag mandens ryg tager hun stilling som mannequin hos *Gabriel Axel*, byens ubestridte modekonge, monsieur Baptiste. For at have et sted at hvile sine trætte mannequinlemmer, lejer hun et værelse hos den varmhjertede pensionatsværtinde *Bodil Steen*, hvorved hun uforvarende dumper ned i et overraskende kunstnermilieu – personificeret i guitaristen *Dirch Passer* og *Dario Campeotto* med den indsmigrende stemme. Denne stimulerende cocktail af humør, gå-på-mod og hidtil brødløse talenter er lige, hvad den bortløbne hustru trænger til – navnlig da den letbevægelige unge sanger bliver vildt betaget af den nyankomne, til stor sorg for *Bodil Steen's* fortryllende teenage-datter, *Gitte Hænnig*, der trofast følger den venligt uinteresserede *Dario* med store, forelskede øjne.

Sammentræf af omstændigheder og energisk kvindelig indsats får *Dario* til at aflægge prøve hos *Edouard Mielche*, den store, – men komplet forvirrede musikpædagog, professor Lublinski, og underet sker: *Dario* redder i sidste øjeblik *Asbjørn Andersen's* italienske operagæstespil, *Dirch* åbner *Dario's* øjne for *Gitte's* backfish-trylleri – og *Ebbe Langberg* kommer galt af sted på Roskilde-Ring – så *Ghita* kan tage sig kærligt af sin angrende helt! Byen ligger badet i forårets varme farver, og de unge forelsker sig, synger og ler – til et væld af dejlige toner og glade sange!!!

GOD FORNØJELSE !

NAPOLI, NAPOLI, NAPOLI

Dario

Hele Napoli synger og danser
i et festligt, fejende, hvirvlende kor,
ingen sidder, står eller standser
der, hvor napolitanerne bor.
Der bli'r kysset med bankende hjerter
og med funkende øjne og glødende ord,
for i den slags er de eksperter
der, hvor napolitanerne bor.

::: I Napoli, Napoli, Napoli, Napoli.
der er der stemning og fest,
for Napoli, Napoli, Napoli, Napoli
ved, hvad der lønner sig bedst.
Hele Napoli synger og danser
i et festligt fejende kor,
og jeg danser med dig
og du danser med mig
der, hvor napolitanerne bor. :::

Alt er sang og glæde,
stemningen den er i top,
byen danner kæde
og danser rundt i galop.
Hver gade vrimler med toner,
selv små tykke koner
de ta'r mod invitationer
fra hvem, der byder dem op.

Hele Napoli traller og fløjter,
og humøret hos faster og moster og mor
ryger op i himmelske højder
der, hvor napolitanerne bor.
Signorina'er med raslende skørter
springer ud li'som alpevioler i flør
og får røde kinder og flirter
der, hvor napolitanerne bor.

::: I Napoli, Napoli, Napoli, Napoli. :::

Hele Napoli svinger og svajer,
der bli'r sunget og brummet af bas og tenor,
karrusellen drejer og drejer
der, hvor napolitanerne bor.
Musikanterne går gennem staden,
og musikken den lukker butik og kontor,
hele by'n er ude på gaden
der, hvor napolitanerne bor.

::: I Napoli, Napoli, Napoli, Napoli. :::

EN SANG OM KÆRLIGHED

Dario

Jeg kender en sang
om to, der mødtes allerførste gang
en aften et sted,
hvor ingen andre var med.

::: En sang om kærlighed,
sunget i dag
sunget i går.
En melodi,
flagrende fri
yndig og ung
som selve våren.
En sang, en sang om kærlighed,
sangen, der kun
handler om to.
En melodi
kendt af enhver,
sunget i fjern,
sunget i nær.
En dag, når du mindst venter det,
er tonerne på vej,
luk øjnene og lyt kun,
så lyder der for dig
en sang, en sang om kærlighed,
sunget i går
sunget i dag,
sunget af den
som holder af dig,
og du holder af. :::

HAM JEG KAN LI'

Gitte

Hvorfor er han såd'n, ham jeg ka' li'?
Altid bli' smidt ud og dør'n smækket i.
Ingen pæne ord, som får pulsen til at slå,
ingenting af det, enhver pige venter på.
Hvorfor si'r han aldrig, han kan li' mig,
ham jeg ka' li'?
Ikk' engang et smil har han at gi' mig,
ham jeg ka' li'.
Hvis han vidste - bar' jeg ku' forklar' det - åh -
hvo'n jeg går og har det
ind'n i - åh -.
Der er ikke een på denne jord, som
ham jeg ka' li',
ingen så guddom'lig og så stor som
ham jeg ka' li'.
Knæ'ne ryster, hjertet banker, alt er po'esi
og klingklang,
når han går forbi,
ham jeg ka' li'.
Men hvad er jeg?
Den mindste og fattigste, pjuskede, lille
gråspurv på hans vej.
Så hvad med mig?
Hvorfor i det hele ta'et leve,
når han slet ikke ser,
at jeg eksister'!
Dagen lang forsøger jeg at glemme
ham jeg ka' li',
men selv om natten hører jeg hans stemme,
ham jeg ka' li'.
Jeg får aldrig søvn i mine øjne, fordi
jeg tænker
på ham, jeg
ka' li'.

FORELSKET

Gitte og Dario

- Dario: Den første gang jeg var
forelsket,
var nu i dag - var nu i nat - i dig,
og ingen anden har
forelsket
sig nu i nat så højt som jeg.
Hvert smil på dine læber, og duften af dit hår
vil følge mig, så længe Guds grønne jord består,
for aldrig var jeg så
forelsket
som nu i nat - i dig - i dig.
- Gitte: Den første gang jeg er
forelsket,
er det i een, der ikke ser til mig.
Måske har andre vær't
forelsket
men ikke nær så højt som jeg.
For dybest i mit hjerte hans billed' ømt jeg bær',
men al min store længsel er ikke noget værd,
for han er måske nok
forelsket
men ikke spor i mig - i mig.

LILLE FRØKEN HIMMELBLÅ

Dirchs og Gittes køkkenduet.

- Eigil: Hør, det' da dumt
det med dig.
Dorte: Hva'e det, der er dumt med mig?
Eigil: Du går rundt
sær og sur
som en kanin i et bur.
Lille Frøken Himmelblå,
sæt din skæve hat på skrå
og spring ud med blomster på,
og skitten skatten ditten dum.
Dorte: Blomster på min skæve hat,
altså undskyld.
Eigil: Alt forladt.
Dorte: Men det' det rene vrøvl og pjat,
og skitten skatten ditten dum.
Eigil: Nej, det, jeg mener, er: smil og vær glad,
det gør En så køn.
Du går og ligner, jeg ved ikke hvad,
og det er da synd.
Lille Frøken Himmelblå,
kik til vejrs, hør lærken slå,
gak du ud, gør ligeså,
og skitten skatten ditten dum.
Dorte: Hat på skrå,
lærkesang,
mens vi er så godt i gang,
hvad så med
kærlighed?
Eigil: Der skal jeg gi' dig besked.
Lille Frøken Himmelblå,
når du føler hjertet slå,
bør du straks til doktor gå,
og skitten skatten ditten dum.
Dorte: Hvad skal han?
Eigil: Kurere dig,
Dorte: Og hvem er så den doktor?
Eigil: Jeg.
Er den gal så kom til mig,
og skitten skatten ditten dum.
Dorte: Doktor, hvad vil De råde mig til?
Vær nu sød og rar,
jeg skal gøre præcis, som De vil.
Eigil: Recepten er klar:
Sæt din skæve hat på skrå,
lille Frøken Himmelblå,
og spring ud med blomster på,
og skitten skatten ditten dum.
Dorte: O.K., jeg henter hatten.
Eigil: Vi piller båndet a' den.
Dorte: Og sætter blomster i den.
Eigil: Og fløjter som musvitten.
Dorte: Så får vi fred om natten,
Eigil: som musen sa' til katten.
Dorte: og skitten skatten ditten dum.

AT REDE SENG

Dirch og Dario

At rede seng er lidt af en kunst,
det kræver håndslag,
bevis to ugersvende den gunst
at rede Der's i dag.
En seng skal pusles med fantasi,
for os er det en leg.
Vi kender kunsten med garanti,
novicer er vi ej.
Thi tusind senge med dynen i
har krydset vores vej.

Læg mærke til hvor let og galant
et lagen lægges på.
Man breder det fra kant og til kant
i håb om, det kan nå.
Et yndigt ho'de trænger til ro,
når dagens slid er endt,
hvorfor vi anbringer puder to
med ynde og talent.
Her kan De indslumre glad og fro
med næsen opadvent.

Til sidst er der kun dynen igen
at rette varsomt an.
Det er der intet nemmere end.
Således og sådan.
Nu håber vi, at hvile De får,
når vi Dem har forladt.
For selv en jomfru i trange kår
skal sove godt i nat.
Som sagt, vi glider, thi klokken slår,
og tyvene ta'r lat.

Saga Studio's musik-lystespil